Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25961
Copyright: Admont, Benediktinerstift

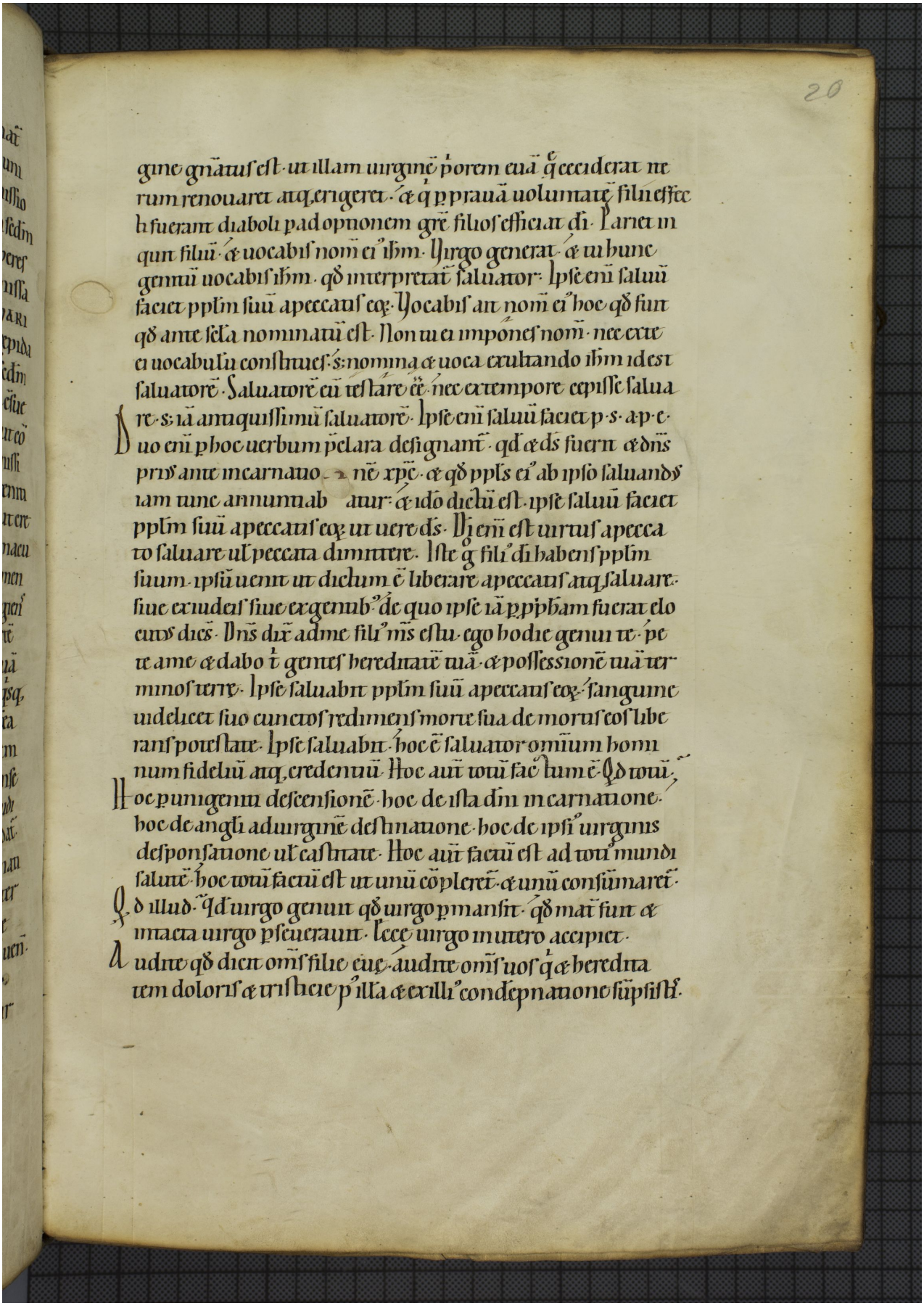

20

gine gnatus est ut illam uirginē porem cuā q̄ ceciderat re
rum renouaret atq; erigeret. ⁊ q̄ p̄ prauā uolumatē filii effec
ti fuerant diaboli pad opnonem gr̄e filios efficiat di. Pariet m
quit filiū. ⁊ uocabis nom̄ ei ihm. Virgo generat. ⁊ tu hunc
genitū uocabis ihm. qđ interpretat̄ saluator. Ipse enī saluū
faciet pplm suū a peccatis eox. Vocabis aut nom̄ ei hoc qđ sunt
qđ ante scla nominatū est. Non tu ei impones nom̄. nec ecce
ei uocabulū constituet. s. nomina ⁊ uoca exultando ihm id est
saluatorē. Saluatorē eū testat̄ ē. nec extempore cepisse salua
re. s. sā antiquissimū saluatorē. Ipse enī saluū faciet p. s. a. p. e.
uo enī p hoc uerbum p̄clara designant̄. qd ⁊ ds fuerit ⁊ dns
prius ante incarnatō. nē xp̄ē. ⁊ qđ ppls ei ab ipso saluandus
iam tunc annunuab aur. ⁊ idō dictū est. ipse saluū faciet
pplm suū a peccatis eox ut uere ds. Vbi enī est uirtus a pecca
to saluare ul peccata dimittere. Iste q filii habens pplm
suum. ipsū uenit ut dictum ē liberare a peccatis atq; saluare.
siue exuere siue exgenub de quo ipse iā p̄phām fuerat clo
quens dicēs. Dns dix̄ ad me filius mus es tu. ego hodie genui te. pe
te a me ⁊ dabo t̄ gentes hereditatē tuā. ⁊ possessionē tuā ter
minos terre. Ipse saluabit pplm suū a peccatis eox. sanguine
uidelicet suo cunctos redimens morte sua de mortis cos libe
rans potestate. Ipse saluabit. hoc ē saluator omīum hom
num fidelū atq; credentiū. Hoc aut totū factum ē. Qd totū,
Hoc p̄ uirginis descensionē. hoc de ista dīa incarnatione.
hoc de angli ad uirginē desponsatione. hoc de ipsi uirginis
desponsatione ul castitate. Hoc aut factū est ad totū mundi
salutē. hoc totū factū est ut unū cōpleret̄ ⁊ unū consūmaret̄.
Q. d illud. qđ uirgo genuit qđ uirgo p mansit. qđ mat fuit ⁊
imacta uirgo p̄seueraut. Ecce uirgo in utero accipiet.
Audite qđ dicit omīs filie eius. audite omīs uos q̄ a hereditā
tem doloris ⁊ uisitate p illa ⁊ exilii condepnatione supsistis.